

Ideme z PKO

Miro Žbirka

Pomedzi autá ideme, stoja tu ako hroby
Filozofický pátos je tak trochu moje hobby
Čo nám chcel vlastne povedať mládenček s klávesami ?
Že svoje sny a názory nosíme v hlave sami nosíme v hlave
sami ...

Je čas tak jemne zo žartu pohýbať sivou kôrou
Načo sú smútiacim múdrosti profesorov
kadidlá cnostných babrákov, fatamorgány bláznov ?
Zamknite svoje príbytky, strážte si svoje prázdno
Detičky večne rátajú, pochopte, snívali by.
On ju má rád, je pravdivý, nestojí o alibi
básnici píšu básničky o facky hrajú kocky?
tvária sa trochu bohémsky a trochu idotsky:
kašlem a čo je najhoršie nemám už ani fuka
aj križovatka bulvárov je roztvorená ruka.
Čo nám chcel vlastne povedať mládenček s klávesami ?
Že svoje sny a názory nosíme v hlave sami.

Kam sme to došli dievčatko, že máme strach aj z detí ?
je privčas mávať vreckovkou, schovaj ju, vypadne ti.
Sanitka nesie chorému kvílivý kúsok noci.
Chodci sú zrazu prešťastní z toho len z toho že sú chodci.
Slečna nám hrdo ukáže najkrajší z pekných zadkov,
no dlaň má pevne zamknutú kabelkou ako kladkou,
bojí sa, možno kradneme, nechce byť znásilnená.
Na tvoje miesto nepríde iná žena
Mám vás rád, okná nabité do noci ako skoby
Filozofický pátos je tak trochu moje hobby
Chodíme často z koncertov, myslieť nás ešte baví
a nie je pre nás hlavný džob ani to že sme zdraví.
Čo nám chcel vlastne povedať mládenček s klávesami ?
Že svoje sny a názory nosíme v hlave sami.